

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кеміня Юрія Дмитровича щодо офіційного тлумачення положень частин п'ятнадцятої, вісімнадцятої статті 50¹ Закону України "Про прокуратуру"

м. К и ї в
28 грудня 2002 року
№ 66-у/2002

Справа № 2-64/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Селівона Миколи Федосовича — головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича — суддя-доповідач,
Малинникової Людмили Федорівни,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кеміня Юрія Дмитровича щодо офіційного тлумачення положень частин п'ятнадцятої, вісімнадцятої статті 50¹ Закону України "Про прокуратуру".

Заслухавши суддю-доповідача Костицького М.В. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Громадянин Кемінь Юрій Дмитрович звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням про офіційне тлумачення положень частин п'ятнадцятої, вісімнадцятої статті 50¹ Закону України "Про прокуратуру" від 5 листопада 1991 року № 1789-ХІІ (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 53, ст. 793) зі змінами, внесеними Законом України "Про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру" від 12 липня 2001 року № 2663-ІІІ (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 44, ст. 233).

Необхідність такого тлумачення суб'єкт права на конституційне звернення обгрунтовує тим, що зазначені положення цього Закону застосовуються щодо нього особисто неправильно, і це призводить до порушення його конституційних прав.

2. З матеріалів звернення вбачається, що Кемінь Ю.Д., який працював в органах прокуратури Закарпатської області на посадах слідчого та прокурора, при звільненні з роботи у квітні 1998 року у зв'язку з виходом на пенсію отримав на підставі чинного на той час законодавства грошову допомогу в розмірі десяти посадових окладів, що становило близько 1000 гривень.

26 липня 2001 року набрав чинності Закон України "Про внесення змін до Закону України "Про прокуратуру", частиною п'ятнадцятою статті 50¹ якого встановлено, що "прокурорам і слідчим у разі виходу на пенсію за вислугою років чи по інвалідності виплачується грошова допомога без сплати податку у розмірі місячного заробітку, з якого обчислена пенсія, за кожен повний рік роботи прокурором, слідчим прокуратури чи на посадах у науково-навчальних закладах прокуратури". При цьому частиною вісімнадцятою статті 50¹ проголошено, що "положення цієї статті поширюються також на пенсіонерів з числа працівників прокуратури, яким до набрання чинності цим Законом призначена пенсія за віком, вислугою років або за інвалідністю безпосередньо з прокурорсько-слідчих посад і посад у науково-навчальних закладах, незалежно від часу виходу на пенсію, за умови наявності у них стажу роботи, передбаченого цією статтею".

За підрахунками автора звернення він мав би отримати за новим Законом грошову допомогу у значно більшому розмірі. На заяву Кеміня Ю.Д. щодо здійснення перерахунку та виплати належної, на його думку, грошової допомоги з Генеральної прокуратури України надійшла відповідь, що "нова редакція

статті 50¹ зазначеного Закону України поширюється на тих прокурорів і слідчих, які виходять на пенсію за вислугою років після набрання нею чинності, тобто після 26 липня 2001 року”.

3. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) Ухвалою від 28 листопада 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

4. Розглядаючи зазначене конституційне звернення, Конституційний Суд України виходить з такого.

Відповідно до статті 94 Закону України “Про Конституційний Суд України” підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України або законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Однак Кемінь Ю.Д. не навів фактів неоднозначного застосування судами України та іншими органами державної влади зазначених положень статті 50¹ Закону України “Про прокуратуру”, а фактично просить надати роз’яснення порядку їх застосування безпосередньо щодо його особи та висловлює незгоду з відповідями Генеральної прокуратури України на його заяви, тобто порушує питання, вирішення яких не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам, передбаченим Законом України “Про Конституційний Суд України”, а тому підстав для відкриття конституційного провадження у справі немає.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Кеміня Юрія Дмитровича щодо офіційного тлумачення положень частин п’ятнадцятої,

вісімнадцятої статті 50¹ Закону України “Про прокуратуру” на підставі пункту 2 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ